

Sygn. akt VIII C 453/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 20 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2023 roku w Ł.

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w Z.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.229,34 zł (jeden tysiąc dwieście dwadzieścia dziewięć złotych trzydzieści cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 865,26 zł (osiemset sześćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia sześć groszy) od dnia 29 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 364,08 zł (trzysta sześćdziesiąt cztery złote osiem groszy) od dnia 3 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 269,35 zł (dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:

a) od powoda kwotę 335,81 zł (trzysta trzydzieści pięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy),

b) od pozwanego kwotę 410,43 zł (czteryście dziesięć złotych czterdzieści trzy grosze),

tytułem zwrotu tymczasowo poniesionych kosztów sądowych w postaci wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt VIII C 453/22

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2022 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...)

w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.238,08 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 1.433,66 zł od dnia 29 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty i od kwoty 804,42 zł od dnia 3 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdów marki D. L. i D. D. uszkodzonych w wyniku zdarzeń drogowych, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany. Z tytułu przeprowadzonych napraw powód wystawił faktury, w zakresie których pozwany uznał wszystkie wymienione w ich treści czynności, obniżył jednak stawkę za rbg oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej. Pełnomocnik wyjaśnił również, że zwiększenie współczynnika

odchylenia na materiałach lakierniczych do wartości 121 odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem (...) po zmianie

(z uwzględnieniem materiałów S./N.), a koszykiem obejmującym jedynie materiały lakiernicze akceptowane i autoryzowane przez producentów pojazdów. Podniósł, że powód wykonał naprawy zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, przy uwzględnieniu rynkowych stawek za rbg oraz technologii producenta pojazdu. Wreszcie wskazał, że powód nabył wierzytelności wobec pozwanego w drodze umowy cesji.

(pozew k. 5-6v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że pozwany zakwestionował stawkę za rbg zmniejszając ją do kwoty 190 zł stosownie do treści § 18 ust. 2 pkt 1 OWU, jak również koszty mycia i dezynfekcji pojazdu, obsługi administracyjnej, utylizacji materiałów, jazdy próbnej oraz odchylenia lakierniczego w wysokości 121%, wskazując, że koszty te albo mieszczą się w stawce za rbg, albo też były zbędne na gruncie zaistniałych szkód i nie pozostawały z nimi w związku przyczynowo-skutkowym.

(odpowiedź na pozew k. 82-85v.)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

(pismo procesowe k. 101-104v., protokół rozprawy k. 172)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 49, wyciąg z umowy współpracy k. 50, oświadczenie k. 51, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki D. D. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 6 grudnia 2021 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego i została zarejestrowana przez pozwanego pod nr (...). Sumę ubezpieczenia oznaczono w polisie na kwotę
46.540 zł.

W dniu 7 grudnia 2021 roku poszkodowani R. A. i W. A. zlecieli naprawę uszkodzonego pojazdu oraz przenieśli na powoda wierzytelność przysługującą im względem pozwanego z tytułu odszkodowania za wystąpienie szkody komunikacyjnej z dnia 6 grudnia 2021 roku.

Pierwotnie ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 1.021,26 zł ustalone w oparciu o własny kosztorys naprawy sporządzony po przeprowadzeniu oględzin pojazdu.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 17 grudnia 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.652,63 zł z terminem płatności do dnia 31 grudnia 2021 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Po otrzymaniu faktury pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w wysokości 826,95 zł.

W wiadomości email z dnia 10 stycznia 2022 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 804,42 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D..

(faktura k. 29, wydruk wiadomości email k. 30, k. 31, zlecenie naprawy k. 32, upoważnienie k. 33, k. 34, umowa cesji k. 36, k. 37, kalkulacja naprawy k. 40-43, polisa k. 44-45, z akt szkody: zgłoszenie szkody, decyzje ubezpieczeniowe; okoliczności bezsporne)

Powód podjął się także naprawy samochodu marki D. L. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 28 grudnia 2021 roku. Również ta szkoda była likwidowana z AC sprawcy, ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie (...), który zarejestrował ją pod nr (...). Przewidziana polisą suma ubezpieczenia wyniosła 35.184 zł.

W dniu 30 grudnia 2021 roku poszkodowana J. Z. zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu oraz przeniosła na powoda wierzitelność przysługującą jej względem pozwanego z tytułu odszkodowania za wystąpienie szkody komunikacyjnej z dnia 28 grudnia 2021 roku.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 14 stycznia 2022 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 9.749,98 zł z terminem płatności do dnia 28 stycznia 2022 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Decyzją z dnia 24 stycznia 2022 pozwany poinformował o wypłacie odszkodowania w kwocie 8.046,32 zł ustalonego w oparciu o przesłany dokument księgowy.

W wiadomości email z dnia 2 lutego 2022 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 1.433,66 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki D..

(faktura k. 10-11, wydruk wiadomości email k. 12, k. 13, zlecenie naprawy k. 14, upoważnienie k. 15, umowa cesji k. 17, kalkulacja naprawy k. 21-26, polisa k. 27, wydruk dotyczący lakieru k. 28, z akt szkody: zgłoszenie szkody, decyzja ubezpieczeniowa; okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg.

(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 52-56)

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., (...) Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę. W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o. w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...).

(oświadczenie k. 57)

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Autocasco, w przypadku szkody częściowej, jeżeli koszty naprawy nie przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w stanie nieuszkodzonym w dniu powstania szkody, odszkodowanie obejmuje koszt nowych części

z uwzględnieniem ust. 4 i 5 oraz koszt robocizny (§ 18 ust. 1). Wysokość odszkodowania ustala się przy zastosowaniu jednego ze sposobów (wedle wyboru Ubezpieczającego): 1) na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie przy uwzględnieniu norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu

w systemach eksperckich oraz średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu. Ceny części zamiennych nie mogą być wyższe od cen stosowanych przez autoryzowanych przedstawicieli producenta pojazdu; 2) na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów naprawy pojazdu (w szczególności rachunków za naprawę pojazdu, wystawionych imiennie na właściciela pojazdu lub użytkownika – jeżeli pojazd jest użytkowany na podstawie umowy leasingu lub został nabyty za pomocą kredytu a właścicielem pojazdu jest bank, zawierających dane identyfikujące naprawiony pojazd). W takim przypadku przed rozpoczęciem naprawy wymagane jest przedstawienie Towarzystwu do weryfikacji kalkulacji kosztów naprawy. Jeżeli przed rozpoczęciem naprawy Towarzystwo nie otrzymało kalkulacji kosztów naprawy, to weryfikacji podlegają dokumenty potwierdzające poniesienie kosztów naprawy pojazdu.

Z uwagi na fakt, że oba uszkodzone samochody D. były pojazdami

o okresie eksploatacji krótszym niż 5 lat, postanowienia § 18 ust. 4 OWU odnoszące się do wskaźnika amortyzacji nie miały w sprawie zastosowania.

(z akt szkody: OWU AC)

Koszt naprawy pojazdu marki D. D. uwzględniający zastosowanie

w naprawie części nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy jaka pozwoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne (oraz udzielić gwarancji na taką naprawę), uwzględniający mycie pojazdu i jazdę próbną oraz obowiązującą u powoda stawkę za rbg 220 zł netto, wyniósłby 2.212,29 zł brutto. Przy średniej stawce (...) za rbg na poziomie

210 zł netto oraz pominięciu czynności mycia pojazdu i jazdy próbnej, koszt naprawy wyniósłby 1.892,49 zł brutto.

Koszt naprawy pojazdu marki D. L. uwzględniający zastosowanie w naprawie części nowych i oryginalnych, z uwzględnieniem czynności w postaci jazdy próbnej i mycia pojazdu oraz obowiązującej u powoda stawki za rbg 220 zł netto, wyniósłby 8.911,58 zł brutto. Przy średniej stawce (...) za rbg na poziomie 210 zł netto oraz pominięciu czynności mycia pojazdu i jazdy próbnej, koszt naprawy wyniósłby 8.481,08 zł brutto.

Usługa mycia pojazdu wynikająca z technologii naprawy i wymogów BHP powinna zostać wyszczególniona w kosztorysie jako osobna pozycja. Koszty czynności dodatkowych

w postaci obsługi szkody i dezynfekcji pojazdu są kosztami ogólnymi prowadzenia działalności, nie wynikają z zasad napraw pojazdu i technologii, wobec czego powinny być wliczone

w stawkę za rbg. Jazda próbna to nazwa operacji technologicznej – nie zawsze musi być fizyczną jazdą pojazdem, choć nieraz się z nią łączy. Czynność ta polega na weryfikacji poprawności przeprowadzenia naprawy i winna być wykonana w przypadku każdej naprawy blacharsko-lakierniczej.

Najnowsze wytyczne z systemu (...) dotyczące ustalenia indywidualnego wskaźnika dla kodu warunkowego 51 precyzyjnie wskazują, że warsztat powinien określić tą wartość poprzez porównanie rzeczywistych kosztów materiałów lakierniczych ponoszonych przez lakiernię do kosztów materiałów lakierniczych określonych przez kalkulację (...).

Niezależne stawki roboczogodzinowe usług blacharsko-lakierniczych na rynku (...) w 2022 roku wśród (...) kształtowały się w granicach od około 140 zł netto do około 365 zł netto, co daje średnią arytmetyczną na poziomie 210 zł netto (po zaokrągleniu). Stosowana przez powoda stawka za rbg 220 zł netto nie wykraczała poza zakres niezależnych stawek (...) różnych marek i miała przeciętny charakter.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 113-137)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości

w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia dwóch zdarzeń komunikacyjnych, w wyniku których uszkodzone zostały samochody marki D. D.

i D. L.. W dacie obu szkód właściciele pojazdów łączyły z pozwanym umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotowe szkody. Osłą sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowe pojazdy, z tytułu czego wystawił faktury VAT. W fakturach tych uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 220 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria OWU AC. W ocenie Sądu na tak przedstawione pytanie należy odpowiedzieć w sposób twierdzący. Rozważania w tej kwestii rozpocząć należy od przypomnienia, że w przypadku szkody częściowej likwidowanej z ubezpieczenia AC postanowienia OWU odnoszą się do kryterium

w postaci „średnich stawek za 1 roboczogodzinę stosowanych przez warsztaty naprawcze w miejscu zamieszkania albo siedziby właściciela pojazdu” wyłącznie w dwóch przypadkach:

1) ustalenia wysokości odszkodowania na podstawie kalkulacji kosztów naprawy sporządzonej przez Towarzystwo lub na jego zlecenie (§ 18 ust. 2 pkt 1) oraz, 2) ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku szkody zaistniałej poza granicami RP (§ 19 ust. 3 pkt 2).

W przypadku ustalenia wysokości odszkodowania na podstawie rachunków za naprawę (§ 18 ust. 2 pkt 2), które to rozwiązanie może wybrać ubezpieczający (§ 18 ust. 2), co nastąpiło na gruncie obu szkód, brak jest kryteriów, które odnosiłyby się do sposobu ustalenia wysokości zasadnej w rozumieniu OWU stawki za rbg. W ocenie Sądu brak jest jednocześnie przesłanek, aby w tym zakresie per analogiam stosować kryteria opisane wyżej, skoro zostały one przypisane do konkretnych przypadków. Jednocześnie analiza OWU prowadzi do wniosku, że postanowienia w nich zawarte dokładnie określają sytuacje, w których koniecznym jest sięgnięcie do innego zapisu tych postanowień. W konsekwencji, zdaniem Sądu, wobec zaistniałej „luki” właściwym odniesieniem będą stawki rynkowe stosowane przez (...), w których to granicach stawka powoda nie tylko się mieści, ale też ma na ich tle przeciętny charakter. Jest ona wprawdzie wyższa od średniej wyliczonej arytmetycznie stawki, z drugiej jednak strony gdyby ustalić średnią wyłącznie w oparciu o stawkę minimalną

i maksymalną (140 zł – 365 zł netto), to wyniosłaby ona 252,50 zł netto. Co istotne, postanowienia OWU nie zawierają definicji „średniej stawki za rbg”, zatem wyliczona przez biegłego średnia jest tylko jedną z dwóch możliwych do przyjęcia, przy czym z uwagi na wybór poszkodowanych co do sposobu likwidacji szkody, kryterium to z przyczyn opisanych wyżej

i tak nie znajduje zastosowania. Przypomnienia wymaga w tym miejscu, iż zgodnie

z art. 15 ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, umowa ubezpieczenia, ogólne warunki ubezpieczenia oraz inne wzorce umowy są formułowane jednoznacznie

i w sposób zrozumiały. W myśl zaś ust. 5 powołanego przepisu, postanowienia umowy ubezpieczenia, ogólnych warunków ubezpieczenia oraz innych wzorców umowy sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Jak powszechnie przyjmuje się w judykaturze Sądu Najwyższego, w razie niejasności, nieдомówień, braku jednoznaczności sformułowań ogólnych warunków umów, wynikające z tego wątpliwości należy tłumaczyć na korzyść ubezpieczonego. Pogląd taki wyrażono m.in. w uchwale składu 7 sędziów z dnia 31 marca 1993 roku

(III CZP 1/93, OSNCP 1993/10/170), mającej walor zasady prawnej, oraz uchwale z dnia 8 lipca 1992 roku (III CZP 80/92, OSNCP 1993/1-2/14), a następnie kontynuowano w dalszej linii orzeczniczej. Wymogi transparentności wzorców umownych oraz konsekwencje zawartych

w nich postanowień niejednoznacznych określił ustawodawca w art. 385 § 2 k.c. Ponadto, zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą, postanowienia ogólnych warunków umów ubezpieczenia podlegają wykładni według reguł określonych w art. 65 § 2 k.c., gdy ich postanowienia nie są precyzyjne i stwarzają wątpliwości co do ich istotnej treści, a wykładnia taka nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2006 roku, II CSK 60/06, LEX; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2004 roku, V CK 481/03, LEX). Cel umowy, jako kryterium wykładni umowy ubezpieczenia, nakazuje położenie nacisku na charakter ochronny tego stosunku prawnego. Ten aspekt tłumaczenia umowy ubezpieczenia Sąd Najwyższy zaakcentował w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 stycznia 2006 roku (V CSK 90/05, LEX), odwołał się do niego także w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 grudnia 2007 r. (II CSK 375/07, LEX). W obydwu tych orzeczeniach podkreślił, że wykładnia postanowień umowy ubezpieczenia musi uwzględniać jako zasadę odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń przy jednoczesnym ograniczonym rozumieniu przesłanek odpowiedzialność tę wyłączających. Reasumując, przy wykładni postanowień ubezpieczenia, w tym ogólnych warunków ubezpieczenia, należy uwzględniać cel umowy i interesy ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uprawnionego. Wykładnia ta nie może pomijać celu, w jakim umowa została zawarta, a także natury i funkcji zobowiązania. Celem umowy jest zaś niewątpliwie udzielenie ubezpieczonemu ochrony na wypadek określonego w umowie ryzyka, w zamian za zapłatę składki. Powtórzyć należy, iż umowa ubezpieczenia pełni funkcję ochronną i z tej przyczyny miarodajny do wykładni jej postanowień jest punkt widzenia tego, kto jest chroniony. Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd uznał, że wobec nieuwzględnienia w treści § 18 ust. 2 pkt 2 OWU kryterium, wedle którego pozwany określa wysokość stawki za rbg mającej zastosowanie przy ustalaniu wysokości odszkodowania, miernikiem może być wyłącznie rynkowość danej stawki. Ten zaś warunek, o czym była już mowa, stawka powoda z nawiązką spełnia.

W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowani byli uprawnieni w ramach wykupionych polic AC do naprawy uszkodzonych pojazdów z uwzględnieniem stosowanej przez powoda, mającej przeciętny, rynkowy charakter stawki za rbg 220 zł netto.

Odnosząc się do pozostałych spornych kosztów Sąd uznał, że powód nie był uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121% przy naprawie samochodu D. L.. Jak wskazał biegły w opinii, instrukcja systemu (...) przewiduje konkretne wytyczne dla uwzględnienia w kalkulacji naprawy kodu pozwalającego na zwiększenie poziomu odchylenia na materiałach lakierniczych. Niezbędne jest wówczas porównanie rzeczywistych kosztów materiałów lakierniczych ponoszonych przez lakiernię do kosztów wynikających z kalkulacji (...). W realiach rozpatrywanej sprawy niezbędne było więc indywidualnie wyliczenie kosztów materiału lakierniczego na gruncie każdej

z przeprowadzonych napraw (co obiektywnie było możliwe, wszak powód wie, jaki rodzaj lakieru, w jakiej cenie zastosował) i porównanie ich z kosztami wskazanymi przez system A.. Takiego wyliczenia brak jest jednak w aktach sprawy, co oznacza, że konieczność zastosowania spornej korekty nie została w sprawie wykazana. Zdaniem Sądu

niezasadne okazało się również żądanie powoda w odniesieniu do kosztów dezynfekcji pojazdu, utylizacji materiałów oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej stawce serwisowej za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostął. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi (220 zł netto) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Sąd uwzględnił natomiast zasadność mycia pojazdu, która to czynność, jak wyjaśnił biegły, ma na celu zagwarantowanie wymogów technologicznych i bezpieczeństwa naprawy. Jest to operacja wynikająca z technologii naprawy i niezbędna do jej przeprowadzenia w prawidłowy sposób. Uzasadniony był również koszt jazdy próbnej, także bowiem ta operacja służy m.in. weryfikacji poprawności wykonanych prac naprawczych, wobec czego winna być wykonana po każdej naprawie blacharsko-lakierniczej. Co istotne czynność ta nie zawsze oznacza fizycznej jazdy pojazdem po naprawie, „jazda próbna” jest bowiem nazwą operacji technologicznej.

Skoro więc zgodnie z niekwestionowaną przez strony opinią biegłego uzasadniony koszt naprawy samochodu:

- 1) D. D. wynosi 2.212,29 zł, a pozwany z powyższego tytułu wypłacił kwotę 1.848,21 zł, to do dopłaty pozostaje suma 364,08 zł,
- 2) D. L. wynosi 8.911,58 zł, a pozwany z powyższego tytułu wypłacił kwotę 8.046,32 zł, to do dopłaty pozostaje suma 865,26 zł.

Dalej idące roszczenie było niezasadne, nie znajdowało oparcia w OWU AC i jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.229,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 865,26 zł od dnia 29 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty, a od kwoty 364,08 zł od dnia 3 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionych faktur VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 269,35 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 55% ponosząc koszty procesy w wysokości 1.717 zł, natomiast pozwany poniósł je w kwocie 1.500 zł).

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda kwotę 335,81 zł, od pozwanego kwotę 410,43 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.